

том..

Опісля вилізла она на крісло, відслонила заслоу при вікні і явила ся перед хорою, та наслідувала рухи чорта, причім видавала з себе грімкі слова; а слова ті видавали ся тим страшійшими, бо відбивали ся в залізиім горшку, що заслоював її лице. Мітлою своєю грозила она хорій.

Хора з мутиими очима налякала ся. Она хотіла зібрати всі свої сили, щоби зіскочити з ліжка і втечи. Она витягнула з під покривала свої рамена і груди, однак повалила ся безсильна та віддала Богу духа.

А Рапетова поставила спокійно все на своє місце; мітлу в кут, плахту до шафи, рондель до сінній, горієць на підлогу, а крісло при стіні.

Опісля заводовим своїм рухом примкнула очі помершій, поставила при ліжку миску, наляла трохи свяченої води, вложила до неї хрест, що стояв на комоді, уклала перед ним і шептала молитви за душі помершій, яких вивчила ся при своїм занятю. А коли Гоиоре вернув над вечером до дому, застав її при молитві і сейчас обчислив, що стара Рапетова визискала від него двацять су, бо пильнувала хорої три дии, за що належало ся їй лише нять франків, а він мусів їй дати шість.

Переклав Гриньо Томашевич.